

Lov om Pension for Professor C. N. F. Mariboe (Forslaget findes i Anhanget Sp. 545, og 1ste Behandling i Tidenden Sp. 1502 fgg).

C. C. Møller: Efter Alt, hvad her er anført om Professor Mariboës Virksomhed, kan man ikke Andet, selv om man ikke tidligere havde kjendt Manden, end nære Besvillie imod ham, og jeg skulde gjerne tage Deel i Udtalelsen af Anerkjendelsen af denne Mand's Fortjeneste, da jeg altid har erkjendt, at det er en Opmuntring for Borgerdyd, at Fortjenerne ikke savne sine Krands; men her er ikke alene Tale om denne Mand's Fortjeneste, men her er Tale om, hvorvidt en Mand formedelst sin Fortjeneste skal være berettiget til at pensioneres, skjøndt han ikke tidligere var pensionsberettiget; thi, at han ikke tidligere var pensionsberettiget, det maae vi jo Alle erkjende, da Pensionsloven af 5te Januar 1851 i sin første Paragraph opstiller som Betingelser for at være pensionsberettiget, at Vedkommende maa være udnævnt af Kongen, lønnet af Staten og affædiget paa Grund af Alder eller Sygdom; der er ingen af disse Betingelser tilstede. Professor Mariboe er ikke udnævnt af Kongen, er ikke lønnet af Staten og er ikke afganget formedelst Alder og Svaghed. Det er ikke, fordi der er nogen særdeles Fare ved at forunde en enkelt fortjent Mand en Pension, men det Vanfælige ligger deri, at Mange ville ansee sig berettigede til Pension, naar vi indrømme det for ham, som her er bragt i Forslag. Kjøbenhavn har 7 større private Skoler, hvoraf Mariboës er den ene, og ved alle disse er der jo hæderlige og dygtige Mænd, som vistnok fortjene al Anerkjendelse; der er flere af dem, som have samlet et Børneantal, som hidtil var ukjendt, endogsaa her i Kjøbenhavn, idet en enkelt Realskole har over

600 Disciple; nu maae vi vistnok Alle erkjende, at, dersom en enkelt Institutbestyrer paa Grund af sin Virksomhed her i Kjøbenhavn er berettiget til Pension, da maae ogsaa alle disse hæderlige og dygtige Mænd have Krav paa den samme Begunstigelse; det er jo ogsaa det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har formanet os til at overveie nøie; han har sagt: „Vi maae, inden vi gjøre dette Skridt, vel betænke, at Saadant ikke bliver til en Sædvanesag, og vi maae vide, hvad vi gjøre, for at vi senere kunne finde Grændsen“; men dette synes jeg er saare vanskeligt; thi, naar vi først ere komne ind paa denne Bane, saa veed jeg virkelig ikke, hvor vi skulle standse. Her er, som jeg har sagt, i Kjøbenhavn 6 andre Skolebestyrere, der, saavidt jeg kan skjøne, have samme Udkomst som denne, og, naar vi altsaa indrømme Professor Mariboe Pension, saa kunne vi ikke siden nægte nogen af de andre Institutbestyrere, som ogsaa have deres anerkjendte Fortjenester, Afgang til den samme Pension. Men det er jo ikke alene i Hovedstaden, at der er private Instituter og Skoler; det er ogsaa Tilfældet ved flere af Landets Kjøbstæder; Helsingør, Odense, Aarhus, Randers og Aalborg have alle private Instituter, og hvo tvivler om, at der ogsaa der er meget fortjenstfulde Institutbestyrere, som ogsaa kunne have Krav paa at faae Pension, og hvo tvivler om, at disse Mænd ogsaa i Fremtiden ville finde deres begavede og indflydelsesrige Talsmand? Men dette gjælder ikke alene om Instituterne; der er ogsaa Realskoler, og det er jo Noget, som vor Tid ynder særdeles; Realundervisningen er den magiske Nøgle, som ikke alene oplukker Finantsskassen, men som i Særdeleshed er ligesom smedet til at oplukke Sorø Akademies rige Fonds.